

Beszámoló portugáliai Erasmus diákcsere programomról

2017 szeptemberében egy csoporttársammal és jó barátnőmmel közösen döntöttük el, hogy pályázatot nyújtunk be Erasmus diákcsere programra. A lehetőségek közül mindkettőnk számára a portugáliai Coimbrába volt a legszimpatikusabb, ahova együtt szerettünk volna kiutazni. Nekem már alapképzésen volt szerencsém 3 hónapot eltölteni ebben a városban és azóta is vágytam vissza mind a kellemes kétköznapi diákélmények, mind a jó színvonalú oktatás miatt. Tanáraink támogatásának köszönhetően mindketten megnyertük a pályázatot (most mesterképzésen) 4 hónapra.

Kiutazásom legfőbb célja volt, hogy angol nyelvtudásomon fejlesszek ezzel is közelebb kerülve a diplomához szükséges angol nyelvvizsga megszerzéséhez, valamint hogy az egyetem adta lehetőségként újra külföldön tölthessek egy kis időt és minél több külföldi barátokra ismerősre tegyek szert.

A diákcsere programomat eredetileg január végén szerettem volna megkezdeni, a nyugodtabb ügyintézés érdekében és hogy legyen idő beleszokni az ottani légkörbe, mire megkezdődik a tavaszi szemeszter. Azonban egy sajnálatos családi esemény (közeli családtag halálos betegségének kiderülése) miatt, az utolsó pillanatig vaciláltam, hogy visszalépjek-e a külföldi tanulmányúttól. Hosszas vívódás után végül úgy határoztam, élek az egyetem és tanáraink adta jóindulatú lehetőséggel, de az adott körülmények miatt az indulás jócskán eltolódott (hogy még minél több időt tölthessek beteg nagymamámmal).

Lakóhelyem közelében legjobb áron Bécsből induló repülőgép járatot találtam, így csoporttársnőmmel együtt onnan utaztunk Portugáliába február 15-én.

A szállásfoglalást egymástól függetlenül igyekeztünk intézni még itthonról. Külön helyen szerettem volna lakni abból a megfontolásból, hogy ezzel is jobban rá legyek kényszerítve az idegen nyelv használatára. Nem szerettem volna a zajos és állandó bulikról híres „erasmusházakba” menni. Számomra kifejezetten fontos szempont volt hogy nyugodt környezetben találjak helyet, ahol tudok majd tanulni – szórakozni pedig bármikor kimehet az ember ha azt szeretne. Interneten keresztül több erre specializálódott oldalon is próbálkoztam, mire jónak tűnő saját szobás lakásra bukkantam. Nem tudom csak nekünk volt-e ilyen pechünk ezzel kapcsolatban, de a választott helyeket az ígért visszajelzés határidejének leteltével mindig negatív visszajelzés követte azzal az indokkal hogy a lakást kínáló tulaj nem jelzett vissza a közvetítő oldal munkatársainak. A 3. ilyen eset után végül úgy döntöttem hogy más hirdetőket, közvetlenül a lakást kiadók körében érdeklődöm. A coimbrai portugál hirdetések böngészésében már ottani barátaim segítségét is kértem akik ajánlására emailben több lakástulajjal is egyeztetésbe kezdtem, hogy odaérkezéskor megyek személyesen megnézni a lakást, hogy megfelel-e. A végleges hely megtalálásáig pedig ottani barátom ajánlotta fel hogy nála alhatok.

Erasmusunk elég sok nehézséggel indult kezdve azzal, hogy a reptéren elkeverték a csomagomat. Nagyobbik bőröndöm nem érkezett meg velünk együtt Liszabonba, ami nem

kis pánikot keltett bennem. A reptéri ügyintéző azonban igyekezett megnyugtatni, hogy biztosan előkerül és másnapra utánam küldik Coimbrába. Ekkor éreztem először hogy mennyire jó, hogy ketten jöttünk ki és támaszkodhatunk egymásra ha bármi probléma adódna. Az eltűnt csomag miatti intézkedésekkel több órás csúszásba kerültünk az eredeti tervhez képest, így lekéstük a foglalt helyünket a coimbrai buszra és csak éjjelre értünk a városba. Az ismerősöm se tudott addig várni ránk a pályaudvaron akinél akkor este aludhattam volna, ezért a barátnóm által intézett szálláshelyre vitettük magunkat ahol további kellemetlenségekkel szembesültünk. Az a lakás és a kinézett szoba ugyanis egyáltalán nem felelt meg a valóságnak az alapján amiket a fotók mutattak. Így csak kényszerből maradtunk egy éjszakára a nagyon hideg egyáltalán nem bizalomgerjesztő szobában. Másnap kora reggel elindultunk új helyeket nézni, addig az egyetemre raktuk be megőrzésre a meglévő csomagokat. Több lakást néztünk meg míg végül az egyik barátnóm által kinézett helyet megfelelő helynek és elhelyezkedésűnek is találtuk. Az addigi bonyodalmak miatt végül úgy döntöttünk, hogy abban a lakásban maradunk mindketten eleinte egy szobában, majd 10 nap után egy másik szoba felszabadulása után külön szobába költözve. A lakásban 6-an laktunk és a legszimpatikusabb lakótársak jól tudtak angolul így otthon is gyakorolhattunk a nyelvet.

A későbbi érkezés miatt, hivatalos ügyintézéseink lassabban zajlottak és regisztrációnk is elhúzódott. Addig is diáktársainkon keresztül utánajártunk melyik tárgyakat ajánlják felvenni, a tanároknál pedig érdeklődtünk a követelményekről, órarendekről és hivatalos regisztrációnk és órarendünk véglegesítéséig is bejártunk az órákra.

Az itthoni egyetem Erasmus irodájának munkatársai a kezdeti előkészítő lépésektől mindig készségesen és gyorsan segítettek bármiben, amivel hozzájuk fordultunk. A coimbrai egyetem munkatársai szintén segítőkészek voltak, azonban a velük való kommunikáció már kicsit lassabban szaggatottabban történt – ám ez a nyugodtabb ügyintézési hozzáállás a portugálok alap mentalitása, mint megtapasztaltam.

A fogadó egyetem oktatási színvonalával nagyon elégedett voltam. Bár tanáraink legnagyobb része nem beszélt hibátlanul angolul, mindig kellően sikerült megértetnünk magunkat egymással és mindnyájan nagyon segítőkészen és pozitívan álltak hozzánk. A tárgyak követelményeit szemeszter elején letisztáztuk szóban majd írásban is, hogy nyoma maradjon a megbeszélteknek. Az általunk legérdekesebbnek tartott tárgyak első óráin való részvétele után és a követelményrendszerek letisztázása alapján, még módosítottunk órarendünkön.

Ami gyakran fejfájást okozott külföldi tanulmányutunk során, hogy a portugál tanulmányi rendszer (inforestudante) csak portugál nyelven küldött üzeneteket számunkra, erasmusos diákok számára is. Az üzeneteket igyekeztünk lefordítani angol nyelvre szövegfordítóval, de azok olyan pontatlanul fordítottak, hogy gyakran érthetetlen volt számunkra a levél tartalma. Így a kapott üzenetek tartalmának megértésében rendszerint angolul jobban beszélő portugál csoporttársaink és portugál lakótársaink segítségére támaszkodtunk. Így egy kis körülményességgel kerülővel, de végül is minden szükséges információhoz hozzáfértünk.

Azonban ha lehetne egy megjegyzést tenni arról, hogy mivel lehetne könnyebbé tenni az erasmus diákok életét, akkor elsősorban azt mondanám, hogy az angol nyelvű, érthető információáramlással az emailekben és a tanulmányi rendszerben is.

Felvett tárgyaink közül - azon kívül hogy természetesen rendszeresen látogattuk az órákat - többnyire heti beadandó írással is készülni kellett, néhol pedig prezentációt is tartanunk csoporttársainknak. A szemeszter végén többnyire ezek alapján kaptuk értékelő osztályzatunkat.

Nagyon tetszettek azon óráink, amelyeknek gyakorlati oktatási része is volt. Ezek általában úgy zajlottak, hogy a tanár év elején kiosztotta a feladatokat és az évközi órák elején eleinte legfőképp ő tartott elméleti oktatást, majd később minden óra kezdetén az egyes témakörökről a diákok tartottak kiselőadást. Mindig az elméleti útmutatás után álltunk neki gyakorlatban is kivitelezni azt, amikről az óra elején hallottunk. A diákok nagyon aktívan be voltak kapcsolva az órák menetébe. Nem csak ültünk és hallgattunk hanem rendszeresen elméleti részből is készülni kellett hogy aztán helyesen tudjuk végezni az órai munkát. Úgy gondolom ez a módszer nagyon jól felkészíti a diákokat a tanultak alkalmazására és tudásuk érthető átadására egyaránt. A tanulók kiselőadásait követően a tanárok építő kritikája sokat segített, hogy még jobbra válhassanak a diákok a későbbi szakmájukban.

Számomra az egyik legkedvesebb tárgy a „Tradicionalis portugál játékok“ volt. Ez volt az, amelyet leginkább közel érzem (tanulmányi területemhez) a rekreáció azon részéhez, amivel jelenleg legtöbbet foglalkozom. Animátorként aktív mozgásos játékokkal szórakoztatom a gyerekeket és ezen az órán épp ilyen mozgásos játékokat tanultunk. A tradicionalis portugál játékokon keresztül nem csak a portugál kultúrába nyertem jobb betekintést, de kifejezetten olyan új ismereteket is elsajátíthattam, amelyeket a munkám során is alkalmazni tudok új elemekkel frissítve repertoáromat.

A tárgy teljesítéséhez tartozott hogy az órán megtanult játékokat év vége felé különböző rendezvényeken mi is levezényeltük. Az egyik ilyen gyakorlati tapasztalatszerzés egy gyereknapi rekreációs rendezvényen való részvétel volt. Itt mi a diákok vezényeltük le a játékokat. Kijelöltük a pályákat, el kellett magyarázni a szabályokat és segíteni az óvodás, kisiskolás korú gyerekeket hogy a játékok menete szabályszerűen és szórakoztató módon folyhasson le. A feladatok ismertetésében nyelvi korlátaink miatt értelemszerűen nem nagyon tudtunk részt venni, de a pályák kialakításában, játékok előkészítésében és a gyerekek játékos segítségével, valamint az esemény képanyaggal történő dokumentálásával én is aktívan kivettem a részem az eseményen való részvételből.

A tanultak közül bizonyos játékokat alkalmasnak tartanék akár felnőttek szórakoztatására is bizonyos rendezvényeken, mint családi sportnapokon vagy munkahelyi csapatépítő játékokon is megállnák a helyüket. Remélhetőleg a későbbiekben lesz olyan rekreációs programfelkérésem ahol majd ezeket is alkalmazhatom.

További számomra igazán érdekes óra a mászás/falmászás volt. Itthoni tanulmányaim alapképzésén már volt szerencsém hasonló ismereteket adó tapasztalatokat szerezni a túratáborban. Az akkori sziklamászó és sziklafalról ereszkedő tapasztalatokat és ismereteket a most tanultak még mélyebben elmélyíteték bennem és megszeretetéek velem. Mivel tanárunk is látta fokozott érdeklődésünket az órákon, felhívta a figyelmünket egy ezzel kapcsolatos jó lehetőségre. Ő ugyanis túravezetőként is tevékenykedik egyetemi munkája

melett és „kanyoning“ kirándulásokat is szervez. Ilyen általa szervezett egy napos kiránduláson vettünk részt ami tele volt izgalmakkal és életreszóló élményeket adott azon felül hogy az órán tanultakat élesben is kipróbálhattuk.

A sport fakultáson kívüli tantárgykínálaton felül, egy kurzust vettem fel. Ha már Portugáliában folytattam tanulmányokat mindenképp szerettem volna legalább alap szinten megismerkedni a nyelvvel. Ezért felvettem a kezdő portugál nyelvi kurzust amelyet kifejezetten Erasmusos diákoknak indítottak. A kurzus felvételében további motivációm volt, hogy ez egy potenciális hely arra ahol más nemzetiségű diákokkal is találkozhatok különféle fakultásokról, így még multikulturálisabb ismeretségek kiépítésére nyílnak lehetőségek. Sajnos a rossz időjárási körülmények miatt – eredeti terveimmel ellentétben - nem sok kiránduláson vettem részt. Az eltelt 4 hónap alatt tulajdonképpen folyamatosan arra vártunk, hogy végre kedvezőbb időjárási körülmények között mehessünk kirándulni. De sajnálatos módon ebben az évben a helyiek által is extrémén szokatlan csapadékos, hideg idő dominált egészen hazautazásomig. A korábban említett „kanyoning“-on kívüli említésre méltó kirándulás még egy egy napos szörfoktatás volt. Erre Peniche város tengerpartján került sor, amit a szintén nem kezdő időjárási körülmények ellenére is nagyon élveztem. Régi vágyam vált valóra hogy ezt a sportot is kipróbálhattam. Továbbá egy-egy napos kirándulást tettem még Nazare és Portó városába.

Mivel én személy szerint nem vagyok túlzottan buliba járó típus a Portugáliában töltött idő alatt is inkább olyan Erasmusos programokat preferáltam, amelyek sportosabbak voltak és szabadteriek. Ilyen volt például az vendégszobák szervezett röplabda vetélkedő, kosárlabda mérkőzések, de portugál csoporttársaimmal is szerveztünk privát asztalitenisz mérkőzéseket a sportfakultás területén.

A zajos éjszakai bulizások helyett, a hozzánk közeli barátokat grillezésekre invitáltuk, saját lakásunk teraszára. Ezek az események szintén nagyon jók voltak kapcsolatépítésre és az angol nyelv gyakorlására. Néhány alkalommal aztán természetesen kimozdultunk közösen szórakozni, házibuliba lakótársainkkal és friss barátainkkal karöltve. Új barátokra tettem szert Kínából, Kanadából, Brazíliából, Lengyelországból, Csehországból az Azori szigetekről, Portugáliából és még a világ egyéb csücskeiből származó diákokkal is jó ismeretségeket kötöttem, amiket remélem, hogy ápolni fogunk a jövőben is.

Hazautazásomat eredetileg június közepére terveztem, hogy az otthoni tárgyak teljesítésére is elég idő maradjon, azonban ez egy kicsit máshogy alakult. A legtöbb Portugáliában felvett tárgyat gond nélkül sikerült elsőre teljesíteni. A portugál nyelv elsajátításában azonban nem várt nehézségekbe ütköztem. Ebbe valószínűleg jelentősen közrejátszottak diszlexiás, diszgráfiás részképességeim – az idegen nyelvek elsajátítása ebből adódóan sajnos mindig nehezen ment számomra. A rengeteg tanulásra fordított idő végül június végére csak, de sikeres vizsgát eredményezett. Ennek köszönhetően azonban hazautazásom időpontja egészen június végéig kitolódott. A vizsga eredményét kivárva Portugáliában maradtam és a diákcseraprogram lezárásaként az utolsó hétre családom látogatott meg hogy egy kis

kiránduló körutat követően együtt utazzunk haza. Ekkor együtt még jobban felderítettük Coimbra városát és Portóban valamint Liszabonban is eltöltöttünk néhány napot, melyet főként a kulturális emlékek megtekintésével töltöttünk.

Az Erasmuson eltöltött időt mindezek ellenére úgy gondolom hasznosan töltöttem el, az életben való helytálláshoz szükséges több területen is érzem magamon a fejlődést.

A kellemességét és a szórakozást tekintve sajnos az időjáráson kívül még egy szomorú családi tragédia is beárnyékolta kint töltött időszakomat – közeli családtagom haldoklása, aki végül hazautazásom előtt másfél hónappal el is hunyt. Ez a körülmény lelkiekben eléggé nehezítette számomra mind a dolgomra való koncentrációt, mind az Erasmus élvezeti szintjét.

Összességében az Erasmus diákcsereprogram lehetőségét mindenképp továbbra is csak ajánlani tudom minden diáktársam számára.

Záró gondolatként pedig szeretném hálámat és köszönetemet kifejezni tanárainak és az egyetemnek (a Magyar államnak) a lehetőségért. Külön köszönök minden segítséget, amit az Erasmus iroda dolgozóitól, a fogadó egyetem ügyintézőitől és mindkét egyetem tanárainak kedves segítőkész hozzáállásán keresztül kaptam.